

[Formanden]

Medlemmer af Folketinget Dohrmann (FP), Ove Jensen (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Poulsgaard (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for græsehåndelskatastrofen.

(Beslutningsforslag nr. B 132).

Medlemmer af Folketinget Tinning (VS), Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om distriktspsykiatri.

(Beslutningsforslag nr. B 133).

Medlemmer af Folketinget Poulsgaard (FP), Dohrmann (FP), Ove Jensen (FP) og Pia Kjærsgaard (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af ventelister på sygehusene.

(Beslutningsforslag nr. B 134).

Medlemmer af Folketinget Ingerlise Koefoed (SF), Carsten Andersen (SF), Birthe Hansen (SF), Stilling (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til et forsøg med møder mellem børn og børnekulturarbejdere.

(Beslutningsforslag nr. B 135).

Medlemmer af Folketinget Pelle Voigt (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Ruth Olsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker til boligministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke nye boligpolitiske overvejelser og initiativer giver boligvidbogsorganisationernes nye rapport, »Plads nok«, ministeren anledning til?«

(Forespørgsel nr. F 22).

Medlemmer af Folketinget Pelle Voigt (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Gert Petersen (SF), Ebba Strange (SF) og Thoft (SF) har meddelt mig, at de ønsker til forsvarsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Vil ministeren ultimativt fastholde sine politiske bestræbelser for, at militæruddgifterne i de kommende år skal forøges med flere hundrede millioner kroner trods det åbenlyse behov for, at rustningsudgifter spares og anvendes til sociale og produktive civile formål?«

(Forespørgsel nr. F 23).

Medlemmer af Folketinget Ivar Nørgaard (S), Kent Kirk (KF), Bjørn Elmquist (V), Gade (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Bollmann (CD), Elisabeth Bruun Olesen (VS), Kofod-Svendsen (KRF) og Ove Jensen (FP) har meddelt mig, at de ønsker til udenrigsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om EF-samarbejdet, blandt andet i lyset af status for Europæisk Fælles Akt?«

(Forespørgsel nr. F 24).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af FN-konventionen af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

(Beslutningsforslag nr. B 130).

Vedtagelsen i FN's generalforsamling den 10. december 1984 af konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er et vigtigt fremskridt i verdenssamfundets indsats mod tortur. Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 4. februar 1985, og samme dag undertegnede Danmark sammen med bl.a. de øvrige nordiske lande.

Konventionen udbygger det almindelige forbud mod tortur, som er indeholdt i de generelle menneskerettighedsinstrumenter. Deltagerstaterne påtager sig at forhindre og straffe torturhandlinger og at sikre, at personer, som har begået tortur i udlandet, udleveres eller retsforfølges.

[Udenrigsministeren]

Med henblik på i overensstemmelse med konventionens art. 5 at sikre danske domstoles universelle jurisdiktionskompetence i sager vedrørende tortur, hvor den pågældende ikke udleveres til retsforfølgning i et andet land, er der ved lov nr. 322 af 4. juni 1986 gennemført en ændring af jurisdiktionsreglerne i straffelovens § 8 og § 4 i kriminalloven for Grønland. Ændringen er ved kongelig anordning nr. 609 af 9. september 1986 tillige sat i kraft på Færøerne.

Konventionen fastslår, at udtalelser, som er fremkommet under tortur, ikke skal kunne lægges til grund som bevis i retssager. Torturofre skal have ret til erstatning, og ingen må udleveres eller udvises til et land, hvor den pågældende risikerer at blive udsat for tortur. Endelig pålægger konventionen deltagerstaterne at træffe en række foranstaltninger af administrativ og undervisningsmæssig karakter med henblik på at modvirke risikoen for anvendelse af tortur og sikre en effektiv efterforskning af anbringender om tortur.

I modsætning til de almindelige menneskerettighedskonventioner indeholder konventionen mod tortur en egentlig definition af torturbegrebet. Desværre er smerte eller lidelse, som er en del eller følge af lovlige sanktioner, ikke omfattet af definitionen. Hermed synes f.eks. lemlæstende straffe unddraget fra konventionens anvendelsesområde. Korporlig straf kan imidlertid være omfattet af forbudet mod tortur i de almindelige menneskerettighedskonventioner.

Af særlig betydning er bestemmelserne om international kontrol med konventionens overholdelse. På linje med kontrolbestemmelserne i andre nyere menneskerettighedskonventioner, f.eks. FN-konventionen af 16. december 1966 om borgerlige og politiske rettigheder, skal deltagerstaterne regelmæssigt rapportere til en uafhængig international komité om konventionens overholdelse og gennemførelse. Endvidere har deltagerstaterne mulighed for ved særlig erklæring at anerkende komiteens kompetence til at behandle mellemstatslige og individuelle klager. I overensstemmelse med den konsekvente danske holdning om etablering af effektiv international håndhævelse af menneskerettighederne finder regeringen, at Danmark bør afgive erklæring om anerkendelse af denne kompetence i forbindelse med ratifikationen af konventionen.

En bemærkelsesværdig nyskabelse inden for den internationale beskyttelse af menneskerettighederne er komiteens kompetence til på eget initiativ at undersøge, om tortur anvendes systematisk i en deltagerstat. Beklageligvis modsatte østlandene sig, at denne kompetence blev gjort obligatorisk, og det er derfor muligt i forbindelse med ratifikationen at afgive erklæring om, at man ikke anerkender denne kompetence. Det er selvsagt ikke regeringens hensigt at afgive en sådan erklæring.

Det er en tragisk kendsgerning, at tortur er et udbredt fænomen i store dele af verden. Bekæmpelsen af anvendelsen af tortur er derfor til stadighed en aktiv faktor i dansk udenrigspolitik. Således skyldes oprettelsen af FNs frivillige fond for torturofre et dansk initiativ. Denne politik modsvares af et betydeligt privat engagement i befolkningen, som er manifesteret markant ved oprettelsen af Det internationale Forsknings- og Rehabiliteringscenter for Torturofre i København.

Jeg finder det rigtigt på enhver måde at styrke de internationale bestræbelser for at bekæmpe tortur. Danmark bør derfor ratificere FN-konventionen mod tortur og tilslutte sig dens kontrolbestemmelser for at medvirke til, at dette vigtige instrument i indsatsen mod tortur kan træde i kraft og virke efter sin hensigt.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Pia Kjærsgaard (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om skattepligtige personers ret til skattefradrag for udgifter til sagkyndig bistand ved udfyldelse af selvangivelsen m.v.

(Beslutningsforslag nr. B 131).

Jeg skal i øvrigt henvide til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager dette.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for grænsehandelskatastrofen.